

for Tiden eller efter 1ste Januar, naar Budgettet kan lægges uden Hensyn til hvad Sundbyerne har behov, har at udskrive, være 370,000 Kr., og fordeler man dette Beløb efter den nævnte Værdisum, vil det vise sig, at man kommer til at paaligne samtlige Ejendomme under Amtsrads kredsen en Ejendomsskyld af $2\frac{1}{3}$ p. m. Med Hensyn til Sognekommunerne forholder det sig saaledes, at naar vi gaar ud fra den samme Beregningsmaade er der i Gentofte Sogn en Assuranceværdi af 42,900,671 Kr. Der er 457 Tdr. Hartkorn à 10,000 Kr. — det har jeg tilladt mig at ansætte det til. En Del af Sognet er jo Byggegrunde, men der er ogsaa en Del, som er Skov, og en Del, som er rent Agerbrug. Det spiller jo overhovedet i disse stærkt bebyggede Kommuner, hvor Assuranceværdien er saa overordentlig betydelig, ikke saa stor en Rolle, om man skulde sætte den nøgne Jords Værdi lidt for højt eller for lavt. Det tæller saa lidt op i Sammenligning med Assuranceværdien. Efter denne Beregning kommer man til, at den nøgne Jord har en Værdi af 4,570,000 Kr. Altsaa, en lille Sum i Sammenligning med Bygningsassurancen paa 42,900,671 Kr. Lægge vi dette sammen, bliver det i alt 47,470,671 Kr. Den Skat, Gentofte Sogn for Tiden paalignes, er 201,814 Kr. Hvis man skal paaligne Halvdelen deraf, 100,907 Kr., paa den angivne Værdi, bliver det $2\frac{1}{4}$ p. m. Den Skat, der paalignes i disse Kommuner, er imidlertid betydelig større end den, der indgaar. Jeg vil derfor henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa at forandre Lovens Udtryk saaledes, at der ikke kommer til at staa: „paalignet Skat“; thi det vil forrykke Tallet ikke saa ganske lidt. Den Skat, der virkelig indgaar i Gentofte Kommune, er kun 150,000 Kr. Dette Forhold vil vedblive i Fremtiden paa Grund af de mange Landliggere og ikke blive mindre, naar man ifølge den forelagte Lov skal have Afregning med de andre Kommuner; der vil altid blive en ret betydelig Paaligning, som ikke nogen Sinde gaar ind i Kassen. Gaar man ud fra de 150,000 Kr., kommer man til, at der skal betales $1\frac{11}{16}$ p. m. i Ejendomsskyld til Kommunen. For Lyngby stiller det sig omtrent paa lignende Maade. Assuranceværdien er 15,472,730 Kr. Der er 467 Tdr. Hartkorn, som jeg sætter til en Værdi af 6,000 Kr. Tønden, da Jorden jo er betydelig mindre værd her end i Gentofte, $\frac{1}{4}$ af Kommunens Hartkorn henligger jo som Skov. Efter dette kommer Hartkornet til at andrage en Værdi af

2,802,000 Kr., og den samlede Værdi i Kommunen bliver 18,274,730 Kr. Der paalignes 136,000 Kr. i Skat, Halvdelen deraf er 68,000 Kr., det bliver $3\frac{3}{4}$ p. m. Men det er her som i Gentofte, at der paalignes betydelig mere, end der indgaar, der indgaar nemlig kun ca. 85,000 Kr., og regner man derefter, bliver Paaligningen $2\frac{1}{2}$ p. m. Paa lignende Maade stiller det sig i Søllerød Kommune. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med at udvikle dette nærmere. Men lægger man disse Tal til Grund, kommer en Ejendomsbesidder i Gentofte Sogn efter Lovforslagets Ordlyd til at svare 1,2 p. m. til Staten, 2,33 til Amtet og 1,75 til Kommunen, naar man lægger de virkelig indgaaede Beløb, altsaa de mindst mulige, til Grund. Det giver en samlet Ejendomsskyld paa 5,3 p. m. I Lyngby kommer han til at svare 1,2 p. m. til Staten, 2,33 til Amtet og 2,5 til Kommunen, i alt 6 p. m., og i Søllerød 2,1 til Staten, 2,33 til Amtet og 3 til Kommunen, i alt 6,5 p. m. Til Sammenligning skal jeg anføre, hvad en Villaejer for Tiden betaler; jeg nævner her et bestemt Eksempel. Af en Villa til 26,000 Kr. svarer han 1,23 Kr. i Gammelskat, 30 Øre i Land- og Ligningsskat og 75 Kr. 62 Øre i Bygningsafgift, tilsammen 77 Kr. 20 Øre. Det bliver 3 p. m. af Værdien. Naar man nu skal give en saadan Ejendom et Paalæg til op imod 5,3, 6 eller $6\frac{1}{2}$ p. m., ville alle vist indrømme, at det er et vel stort Paalæg. Disse Skatte-reformer ere jo væsentligst komne for at lette Landbruget og til Dels ogsaa for at komme Kommunerne til Hjælp. Ejere af Ikke-Landbrugsejendomme have derfor ikke noget Krav paa Nedsættelser. Selv om der kommer en lille Forhøjelse, kan der i og for sig ikke siges noget derimod; men den burde ikke være ret stor og i hvert Fald ske gradvis. Disse Ejendomme have den Evne fremfor Landbrugets, at de kunne overføre en Del af Skatten paa deres Beboere, for saa vidt de lejes ud; men en Del af dem lejes ikke ud, en Del bruges til Forretningsbrug, Værksteder og lign., og for deres Vedkommende falder Skatten udelukkende paa Ejeren. Jeg maa derfor indtrængende holde paa, at de ny Skatter ikke væsentlig overstige, hvad der hidtil har paaligget disse Ejendomsbesiddere, i hvert Fald ikke saaledes, at det paabyrdes dem fra Lovgivningsmagtens Side; og det er det, der sker ved Bestemmelserne i §§ 23 og 24. Med Hensyn til Beskatning til Amtskommunerne vil jeg meget anbefale at beholde den nuværende Beskatnings-